

# நூலாகம்

- கவிதைச் சிற்றிதழ் -

2011- ஆவணி

குரல் - 06

இசை - 15

மானிட்டதை நோக்கும்  
மக்கள் குரலாக  
ஒவிக்கும் ஓதசையின்  
பறிமாறாவது இதற்  
இனோ,  
உங்கள் கரங்கவில்.

இன்னங்கள் தொடர்ந்தாலும்  
உங்கள்  
இதாற்று உனர்வுகளை  
இடைவிடாது ஒவிக்கும்  
ஒசை  
ஆழு வஞ்சல்கள் அடைந்ததையிட்டு  
ஆங்கந்தய்டாலும்  
இன்னும் யாழியுறியுள்  
ஒவிக்க  
அதைவுபினும்  
அன்பான ஆதரவை  
ஆவலூடன் ஏதிர்பார்த்துவுள்ளோம்.

சீர்பிந்து போடுவன்  
சமுகத்தின் மாற்றத்தை நோக்கிய  
நூல்கள்  
இன்னும் .... இன்னும்...  
எழுதும்கள்.

ஓதசையின் கனதிக்கு  
உங்கள் கவிதை  
காத்திரமாகவும்  
கவித்துவமாகவும் இருக்க்கின்றும்,

ஆசிரியர்:

ஆசிரியர் : முதூர் முகைதன்

வெளியீடு : முதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம், நொக்கஸ் வீதி, முதூர் - 05

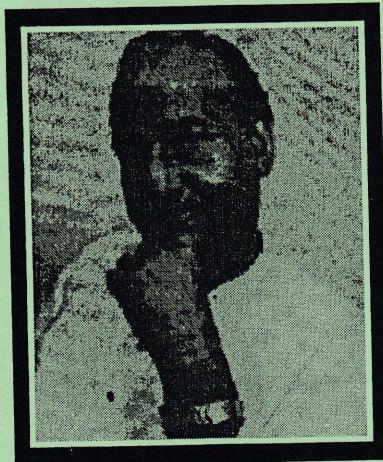
மனத நேயம் மன்னீஸ் மஸர் ஒலிக்கும் ஓசை

30/-

## வாழ்த்துகின்றோம்

உழைப்பின் உயர் விற்கு ஒர் உதாரணம். கொள்கையின் உறுதியும், பிடிவாதமும் கொண்ட இலட்சியவாதி. எப்போதும் வென்னிற ஆடையுடன் வெளிச்சம் காட்டும் வெள்ளை உள்ளத்தின் சொந்தக்காரர். அடிமட்டத்தில் இருந்து அடிப்பட்டு படிப்படியாக உயர்ந்து இன்று பலராலும் போற்றப்படும் பண்பட்ட படைப்பாளி.

எழுத்தாளர், பத்திரிகையாளர், பேச்சாளர், உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உரிமைக்காக குரல் கொடுக்கும் முற்போக்கு சிந் தனையாளர் என்ற பல வேறு பரிமாணங்களை முகவரீ. சிறுகதைக்காக(தண்ணீரும் கண்ணீரும்)



இலங்கையில் முதலாவது சாகித்திய விருது பெற்ற ஆக்க இலக்கிய படைப்பாளி அவர்தான் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா.

2011 ஜூன் 27ம் திகதி அகவை 85ஐ காணும் ஜீவா அவர்கள் இன்று எம்மத்தியில் வாழும் ஈழத்தின் முத்த தமிழ் இலக்கிய படைப்பாளி. மல்லிகை மூலம் பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியும் மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் காத்திரமான பல நூல்களை தமிழ் உலகிற்கு வழங்கிவைத்தும் எழுத்தாளர்களை கைதூாக்கிவிட்ட பெருமகன். அவர் வாழும் காலத்தில் நாமும் வாழுந்தோம் என்பதில் எமக்கெல்லாம் பெருமையாய் உள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது. 85 வயதிலும் 25 வயது இளைஞராக உலாவருபவர். கடந்த 46 வருடங்களாக மல்லிகை இலக்கிய சஞ்சிகையை தொடர்ச்சியாக நடாத்தி ஒர் அசர சாதனையை நிகழ்த்தி வருபவர். இன்னும் பல சாதனைகளை படைத்து தமிழ் இலக்கியத்துக்கு புகழ் சேர்க்க வேண்டுமென ஆயிரம் ஆயிரம் இலக்கிய நெஞ்சங்கள் வாழ்த்துக்களை வழங்கிய வண்ணம் உள்ளனர்.

இன்றைய சிற்றிதழ்களுக்கெல்லாம் ஆழத்திலைக்கவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்கும் மல்லிகையும், ஜீவாவும் என்றும் புகழ்மணம் வீசி பல்லான்டு காலம் வாழ எல்லோருடனும் இணைந்து தனது பங்களிப்பாக ஓசையும் அன்னாருக்கு வாழ்த்துக்களை தெரிவிப்பதில் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றது.

ஆசிரியர்.

காவியங்கள் மட்டுமே காணக்கூடிய  
சில நல்ல மன்றங்களை  
வாழ்க்கையிலும் சந்தக்கும்போது  
வாழ்த்தக் கூட முடிவத்திலை  
வணங்கத்தான் தோன்றுகிறது.  
-மு. மேத்தா-



# முருங்கூருந்தி

நாட்டு நடப்பைப் பாரீர்!

நலிந்து கிடக்கும் ஏழையிடம்  
ஒட்டு வீட்டுப் பணக்காரன்!

‘ஒட்டுப் பிச்சை’ கேட்கிறான்.

\*\*\*

“வட்டி கூடாது” என்றவன்!

வங்கியில் அதற்கு முயலுகிறான்.  
குட்டி போட்ட பணத்தில்

குடும்பம் நடத்திக் களிக்கின்றான்.

\*\*\*

நாயின் தன்மை ஹராமென:

நன்றாய் அறிந்து வளர்க்கிறான்  
ஆயினும் ‘பன்றி’ என்றாலோ  
“ஆகாது” என்று சொல்கிறான்.

\*\*\*

“சீதனப் பணம் வேண்டாம்

சீச்சீ” என்றவன்: வீட்டை  
அதன் மாகக் கேட்டுமே!

ஆர்ப்பாட் டங்கள் செய்கின்றான்.

\*\*\*

பெண் கன்றைப் பசமாடு

பெற்றே தேதால் மகிழுகிறான்  
தன்மனை விபெண் பெற்றால்  
தாங்காது வருந்து கின்றான்.

\*\*\*

“பச்சைத் தமிழன்” என்று:

பகர்ந்த போதும்: நாவில்  
கொச்சைத் தமிழ் தனையே  
கொண்டு பிதற்று கின்றான்.

~\*~

**வி. எம். அன்ஸார்**  
கிண்ணியா - 02

## வேண்டும்

சட்டத்திற்கு

மதிப்பளிக்க வேண்டும்

சர்வாதிகாரத்திற்கு

சாவுமணி

ஆடிக்கவேண்டும்!

★ ★ ★

பட்டதாரிகளுக்கு

வேலைவாய்ப்பு வேண்டும்

பண வீக்கத்தை

கட்டுப்படுத்த வேண்டும்!

★ ★ ★

நீதி விசாரணைகள்

துரிதமாக வேண்டும்

நிரப்ராதிகளை விரைவில்

விட வேண்டும்!

★ ★ ★

போக்குவரத்துக்கள்

விரிவடைய வேண்டும்

போரிட்ட இடங்கள்

புனரமைக்க வேண்டும்!

★ ★ ★

நடு நிலையான

தேர்தல் வேண்டும்

நாட்டைக் காத்திட

நற் பிரசைகள்

உருவாக வேண்டும்!

~\*~

“சேனையூர் அ. அச்சுதன்”  
திருகோணமலை.

# மரனமே சொத்து

பாடுகள் பட்டே வாழும்  
பகையுள மனிதரெவரும்  
தேடுமில் வாழ்விலுண்மைத்  
தேவையை அறியா நெஞ்சால்  
சூடுகின் றுறவும் வஞ்சம்  
சூட்டியே பழகி வருங்கால்  
குடுகள் கண்டா லொதுங்கும்  
சுமைகளால் தெளியும் சிந்தை.



மானிட வுயிரே யிந்த  
மானில வுயிருக் கெல்லாம்  
ஆனதோர் தலைவனாக  
அகிலவன் படைத்திருக்க  
ஏனொயின்றவனியில் மிருக  
எடுப்பினை பெற்றலைந்தால்  
ஈனமாய்ச் சாவதொன்றே  
இருப்பவர் காணும் காட்சி.



இட்டமாய் வாழ்ந்து சென்றோர்  
இத்தரை மீதிற் கண்டு  
பட்டிட்ட துயரை யிந்தப்  
பதியினிவாழ் அறியா நாழும்  
திட்டங்கள் போட்டு வாழ்வில்  
தீவிர சொர்க்கம் கண்டும்  
தட்டையில் சென்று மண்ணில்  
தரிப்பதே வுண்மை கண்டோம்.

கிண்ணியா

ஏ.கே.முஜாரத் கவிதை

எந்த பீரோவுக்குள்  
மறைத்து வைத்திருக்கிறாய்  
சாவியை  
திறக்க வேண்டும்  
உன் மெளனக் கதவினை....?

சிந்தனை செய்வீர் தோழா  
சீர்வழி நிறைந்திருக்கு  
வந்தனை வேண்டா மிந்த  
வாழ்வினை யருளாய்ப் பூண்டு  
சொந்தமே வறவாய் மனுவை  
சோதர வுடலாய்க் கண்டு  
மந்தை தீச் செயலை நீக்கி  
மானமே சொத்தாய் மாற்று.

- மருதூர் ஜமால்தீன் -



## சீற்றும் கொண்ட பூமி

உயிர்காக்கும் காலம் சென்று  
உயிர் பறிக்கும் காலம் இது.

அறிவியல் மது அருந்தி  
ஜனனத்தை சவமாக்கி  
மண்ணிறம் மாற்ற  
உதீரம் பாய்ச்சும்  
மனிதம் ஒரு புறம்  
வானம் ஒருமுறை  
சென்று மகிழு  
மழை முகடேறி குதித்தவனாய்  
அற்பு உலகின் சுகம் காண  
பாவக் கடலில் வீழுந்து  
மரிக்கும்  
மனிதம் ஒரு புறம்.

ஜீவகாருண்யமற்ற - மனிதம்  
ஜனநாயகம் பாட  
தன்னை அசைத்து - சீனத்தை  
கட்டி அழுகிறது  
தாய் போற்றும் பூழி.



அ.ஏ. சல்மரன் பாரிஸ்  
அறபிக் கல்லூரி வீதி, முதூர்

# சிறுவ் சிறுவ்

எண்ணும் எழுத்தும்  
கற்பிக்கும் ஆசிரியன்  
பார்வையிலே  
தெய்வ மனிதன் ஆனால்  
பணியிலே  
மனித தெய்வம்.

பாடசாலையெல்லாம்  
வெளிச்சமாக்கியவன்  
தன் வீட்டை இருட்டாக்கினான்  
பாடசாலை மலையளவுக்கு  
ஏறியது ஆசிரியனால்  
பாதாளத்திற்கு இறங்கியதோ  
அவன் மன் குடிசைதான்  
இவைகள் எல்லாம்  
அன்று.

பாலர் வகுப்பு பாடங்களையும்  
கடைச்சரக்காய்  
மாற்றி விட்டான்  
ஊதியத்திற்கேற்ப உழைப்பை  
பாடசாலையிலும்  
உழைப்பிற்கேற்ப ஊதியத்தை  
டியுசன் வகுப்புக்களிலும்  
தாராளமாகப் பெறுகின்றான்  
இவைகள் எல்லாம்  
இன்று

கல்விக்கு உயிரந்த்டும் ஆசான்கள்  
ஒரு போதும் மரணிப்பதில்லை  
இது அந்தக்கால வாசகம்

டியுசன் வகுப்புக்கள் திறந்தால்  
எந்நக்காலமும் நஷ்டமில்லை  
இது இந்தக்கால வாசகம்  
காலத்தின் கோலத்தையே  
மாற்றி விட்டான்  
ஆசிரியன் இன்று.

**எம்.எம்.அலி அக்பர்-**  
**கிண்ணியா**

८

## புளி...புளி....

இறைவன் ஓளியில்  
கவிதை நெய்தேன்  
எதுவும் ஓலிக்கவில்லை.

மரபின் வழியில்  
பரடல் புனைந்தேன்  
கரணம் விழிக்கவில்லை.

கரதல் மொழியில்  
வரிகள் எழுதினேன்  
காலம் ஏந்கவில்லை.

முகமை வயதில்  
பேரில் வாழ்ந்தேன்  
மரணம் நெருங்கவில்லை.

பழைய மனசில்  
காலை இழந்தேன்  
புளிப்பு இனிக்கவில்லை.

புளிய மரத்தின்  
நிழலில் உறங்கினேன்  
இனிப்பு புளிக்கவில்லை.

—\*—

நல்லை அமிழ்தன்

# விற்கும் திலையுறை

ஆறாம் விரலாய்

விரலிடுக்கில்

ஒர் வெள்ளை விரல்

“சிகரட்.”



தியாகத்தின உருவம்

தீயில் உருகி வழிகிறது

“எரிந்து கொண்டிருக்கும்

மெழுகுவர்த்தி.”



போத்தல்களில் தமது

புத்திகளைத் தீட்டும்

புத்திசாலிகள்

“குடிகார்கள்.”



நான் பாடும் பாடல்களுக்கா

நீயிங்கே இசை அமைக்கிறாய்?

“வீட்டு வேலிக்கட்டையில்

மரங்கொத்தி.”



தாயும் அழுகிறான்

தாரமும் அழுகிறான்

நானும் அழுகிறேன்

நீயும் அழுகிறாய்

“நாட்டின் கொடுமை.”



நெல் வயல்கள்

நெருப்பில் ஏரிந்தன

“எரி பந்தம்.”



துராத்தில் மட்டும்  
பச்சையாய் தெரிகிறது  
“நம் நாட்டு சமாதானம்.”

நீ (யோ) சிரித்தால்  
(அழுகிய) அலை  
சினந்தால்....?  
“சனாமி அலை.”

- கன்னிமுத்து வெல்லபதியான் -

(சரவணமுத்து நவேந்திரன்) - பாண்டிருப்பு

## தூய்மை காப்போம்

அறியாதருவம்  
இழனோம் பாழனோம்  
ஶரிந்திடும் ஸநுவம்  
ஶாங்கி வாழுவோம்!

ஷஸ்போம் பாடம்  
ஸலவம் கற்போம்  
ஏடுபோம் பெனா  
ஸழுவோம் கவிதை!

நிகழும் கொடுமை  
நீழா துழுப்போம்  
ஶகிலம் எங்கனும்  
ஶமயப்போம் செழுமை!

மாதர் மட்டம்  
மண்ணில் புதைப்போம்  
துாதர் நமியின்  
துய்மை காப்போம்.



ஓ- நிழா பேகம்  
நஞ்சீவு, முதூர்

# தாய்னம் ஏக்கம்

அம்மாவென் றழைக்கும் உன்  
விஸ்னையின் குரலைலி  
காதில் கேட்கிறதா – நீங்கள்  
இயல்நாடு போனதால்.....  
கருகும் உன் கொழுந்தின்  
விசும்பல்கள் கேட்கிறதா?.....

அன்பைக் கொதுப்பிய  
சிலிப்போடு நீங்கள்  
தந்தது யாலுதம் – அதை  
அத்தையின் முன்னக்  
கரங்களால் தின்பதால்.....  
காயங்கள் தினம் அதிகம்.

மறங்கனும் வேண்டாம்.....  
‘ஸ்ரீயாமன்’ தொப்பி  
‘நியூட்காரும்’ தேவையில்லை  
பக்கத்தில் நீங்கள்  
இருந்தாலே சொர்க்கம்.....  
எப்போது நீ வருவாய் அம்மா!?

போடுற சேட்டுக்.  
கொலாரிழும் ஊத்தை  
புத்தகம் கவர்ப்போட்டில்லை  
வாரித்வதைப் போட்டு  
வறுக்கிறார் மச்சர்  
தினந்தினம் இதுதான் தொல்லை.

உள்ளது உள்ளது கவிதை - இன்பும்  
உருவை நுப்பது கவிதை  
தெள்ளத் தெளிந்த தழிலில் - உண்மை  
தெரிந்து உரைப்பது கவிதை

ஓங்குவாயும் வேண்டாம்  
பெருஞ்செல்வம் வேண்டாம் – நாம்  
ஓங்குவாய் இருப்போம் அம்மா.  
பெருங்குப்போடு  
கருகவும் வேண்டாம்  
வந்திடு கறுக்காய் அம்மா.

அருகில் நீ இருந்தால்.....  
இந்தையும் கூடநம்  
தலையைத் தடவிடும்.  
அம்மா உன்மூலில்  
தலைவைத்துத் தூங்குவாய்  
விஸ்னை ருடிக்குதம்மா.

கி

நீலாபாலன்

## வெள்ளாம்

வெள்ளமா! வாயில் வெல்லம் போடு என்று  
குதுகலீத்ததும் உண்டு  
அப்பக்கம் வெள்ளமாம்  
இப்பக்கம் வெள்ளமாம் என்று  
செய்தி கேட்டு  
சனவெள்ளத்தில் அள்ளுங்கு சென்று  
அள்ளுங்கு வரும் வெள்ளத்தைக் கண்டு  
மனம் பூரித்ததும் உண்டு  
அம்பத்தியேலாமாண்டு வெள்ளத்தினிலே  
அம்மி மிதந்தகாலே கண்ணா! என்று  
என்னி நடக்கதலும் உண்டு  
இன்றோ “வெள்ளமா?” என்று  
வெள்ளமாய் வாய் பிளந்து நின்றதும் உண்டு  
கள்ளமாய் குழமனை புகும் வெள்ளமோ! இது  
கர்வமாய் கால் நடைகுனை  
சுமற்றி இழுத்திடும் வெள்ளமோ! இது  
மேடு பள்ளம் எல்லாமே உன் ஆட்சீதானே  
குப்பை கிடங்காய் ஊர் இருக்க  
இன்றும் என்னதான் வேண்டும் உனக்கு.

கி

ஜெ ரஸாட் அகமட், முதூர்

# கப்பலே வந்திடு

திருமலை முதூர்  
திரை கடற் பயணம்  
அருகிடும் நிலைமை  
ஆவது தகுமோ!

இயந்திரப்பாடு  
இல்லாத வேளை  
இயங்கிய கப்பல்  
ஏற்றும் தந்தது!

எத்தனை பயணிகள்  
இதனால் மகிழ்ந்தனர்  
எத்தனை தேவைகள்  
இதனால் நிறைந்தன.

அத்தனையு மின்று  
அழிந்ததே கப்பல்  
முந்தாகச் சேவையது  
முடக்க மானதே.

எப்போது இந்த  
இழிநிலை மாறுமோ  
கப்பலைக் காணோம்  
கனவது பலிக்குமோ!

உப்பாறு தொடக்கம்  
னாந்திடும் வாகனம்  
செப்பிட முடியா  
சீர் கேடு கொஞ்சமோ!

கடல் வழி கடந்திட  
கப்பலே வந்திடு  
மடலிது ஒசையில்  
முடுக்கிணோம் ஏற்றிடு.



முதூர் கலைமேகம்

# பகிள்ந்து கொள்வாயா?

அப்படி என்ன  
ஸெரிதாக கேட்டுவிட்டேன்

உண் கடைக் கண்ணீன்  
கதிர் வீச்சு கொஞ்சம்.....  
நீ சிற்றவிடும்  
புன்னகையில் கொஞ்சம்.....

உன்னிடம் இரவில் ஸற்ற  
புத்தகத்தை தரும் போது  
விரல்படுதல் கொஞ்சம்  
நீ ஒழுக சாப்பிடும்  
ஜஸ்கீரியில் கொஞ்சம்.....  
எனைப் பார்க்கையில் வரும்  
வெட்கத்தில் கொஞ்சம்.....

நான் தாமதமாக வருகையில்  
உன் கோபத்தில் கொஞ்சம் - நீ  
உன் அக்காவின் குழந்தைக்கு  
தீனம் கொடுக்கும் ஆயிரமாயிரம்  
முத்தங்களில் கொஞ்சம்.....

காலைப் பனியில் குளிக்கையில்  
தோன்றும் சிலீர்ப்பில் கொஞ்சம்.....  
நீ அணைத்து தூங்கும்  
தலையணையின் கதகதப்புக் கொஞ்சம்.....

அப்படி என்ன  
ஸெரிதாக கேட்டுவிட்டேன்.....



முதூர். எஸ்.எம். ஸாஹித்

# மாறுபாடுகள்

கன்னால் காண்பதைக் கூட  
வொய்வன

நிற்பித்து விடுகிறார்கள்  
கடவுஞ்சுக்கு மட்டும்  
வதியுவன  
ஊருக்குன் நீதி  
ஊசலாடுகிறது.

நன்றி சொல்ல மறந்து  
விட்டேன் அந்த  
உத்தமனுக்கு .....

ஏனென்று கேட்கிறீர்களா?  
வஞ்சக வெந்தச்  
படத்தவன் வெனாம்  
என்று யாரோ சொன்னதைக் கேட்டு.

உண்மையாய் சொல்கிறேன்

உங்கள்  
கேள்விக்கு என்னிடம்  
நதில் இல்லை  
போருக்குள் அனைத்தும்  
ஷதந்து போய்  
விட்டது.

என்றோ எப்போதோ  
நடந்த அந்த நினைவுகள்  
இன்றும் என் இதயத்தில்  
புலவரித்துக் கொண்டிருக்கிறது  
நீயும் - மனிதனா  
எனக் கேட்டு.

சுமைதி அழிந்து அதிக நாள்  
ஆயிற்றாம் எங்கும்  
அந்தியின் ஆக்கிரமிய்புக்களால்  
பிரசவமாவது  
கொலையும் கொள்ளையும்  
கற்றியிப்புக் கணுமே.

யார்.....யாரிடம்..... ஏன்.....எப்படி....  
எதற்கு.....என்று கேட்டபது  
போர் முழங்க போச்சே  
ஈண்டிராண்டாச்சே  
பிற ஏன்ன மாறுபாடுகள்.

இநால்குழி - சிவகுருநாதன்

## கூட்டுச் சொள்ளை

கொள்ளைக் கூட்டத் தலைவன்  
கோபமாகக் கேட்டான்  
நாளுக்கு நாள்  
காணிக்கை குறைகிறதே  
காரணம் என்ன?  
அரசியல்வாதிகள்  
அடுத்த கொள்ளை போக  
மிச்சம் மீதுகாணே  
நுமக்குக் கிடைக்கிறது  
என்ன செய்வது  
தலைவா.....!

இராம சுப்பபையா

(நன்றி - தீபம் - 1973 ஜெவரி)

# பகிடி வதை

உத்தகப் புச்சியாய்  
அஞ்சுகம்  
புந்தாள் பல்கலைகழகம்  
உகழ் வார்க்க தன்  
கிளிமாழி பெருக்க  
அஞ்சுகம் வந்தநேரம்:....

கல்லூரி காலைகளும்  
கண்ணியரும் சேர்ந்து  
துதி மாணவரை  
புண்படுத்தும் பகிடவதை  
புரிந்து கொண்டே  
சுப்பட்டன் அவர்கள்.

பகிடவதை புரியாது  
பார்ப்பதற்கு சாதுவான  
அஞ்சுகமும் அகப்பட்டாள்  
சொல்லமுடியாத  
பகிட வதையால்  
துயர் பட்டாள் மன  
தேவதனையும் பட்டாள்  
அஞ்சுகம்.

மனவுளைச்சளினால்  
மகிழும் மயங்கி  
மனமும் குளம்பி  
பத்துப் பிடித்தவன் போல்  
பிதற்றவும் தொடங்கினாள்  
அன்னம் போல்  
அழகு மயிலாக  
கன்னம் சீவந்த  
கலையழகு மேனியாள்  
பொல்லாதவளாய் மண்ணில்  
உகழ் போக்கும் கண்ணையாய்  
கண்டவர் பழிக்கும்  
கண்ணியமல்லாப் பெண்ணாய்  
அஞ்சுகம் ஆகப்போனாள்.

பகிடவதை என்ற  
யயனற்ற விளையாட்டால்  
கல்லூரியில் கற்க வந்த  
அஞ்சுகம்  
கண்ணீர் விட்டே  
கணப் பொழுது  
மறைந்தே விட்டாள்.



சீ. என். துரைராஜா, திருக்கோணமலை

நல்லவர் நாட்டில் நடமாரும் காலமெல்லாம்  
நன்மைகள் மிகுந்து தோன்றிட்டும்  
அல்லல் வந்திரும் நாட்டினில் பொல்லாதவை மலீந்திடில்  
அன்பும் அறமும் வாழ்வில் மறர்ட்டும்.

இனப் பீரிவினை மனீதனையத்தை விட்டகன்று  
இதயங்கள் ஒன்றினைந்து இன்பம் பெருகட்டும்  
குணக்குண்றுகளாய் மனீதர் மிளிந்திட வேண்டும்  
குறை குற்றம் நீக்கி நிறைவாழ்வு வளர்ட்டும்.

மதம் கலாசாரம் வேறுபடினும் மனீதம்  
மங்கா ஓனியூட்டி சாந்தி பரவச் செய்யட்டும்  
இதும் என்றும் ஊற்றைநூத்து உறவுக்கு நதியாகட்டும்  
இனியவரும் பகையினரை வாழ்ந்திட வழிபறக்கட்டும்.

பகையின்றி வாழ்ந்திட  
வழிபறக்கட்டும்

கலைப்புதேங்கம் - எம். வை. மா. மீதீ  
துப்பினாவாகை



## இவர்கள் மனிதர்களா?

மலரத் துடிக்கும்

மொட்டுக்களைக் கூட

பாதியிற் பறித்து

நெருப்பிற் கிரையிடும்

நீசர்கள்.

தெருவோரத்தில் வாழும்

அகதிகளிடம் கூட

சீதனம் கேட்கும்

மனிதாபிமானிகள்.

வீடு வீடாயேறி யிறங்கி

வயிறு வளர்க்கும்

பிச்சைக் காரர்களிடமே

கொள்ளையடிக்கும்

கொடுங்கோலர்கள்.

வட்டிப் பணத்தில்

வானத்தில் பறக்கும்

கோடை வர வள்ளல்கள்.

காசுக்காக மானம் விற்கும் -

கபோதிகள் உண்மை பேசும் -

உத்தமர்களின்

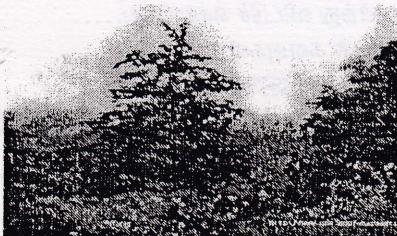
உயிரைக் குடிக்கும்

உதவாக் கறைகள்.



இறால்குழி

சி. சிவரங்கணி



## பேராதனை பல்கலைக் கழகம்

பனீ தூங்கும் புல்லிலையில்

தீனம் வீழிறக்கும் மாணவர்கள்

புதிதாய் அவிழ்ந்த மொட்டுக்களாய்

வளாகத்தின் வண்ணசை சிட்டுக்களாய்

வலம் வரும் மாணவிகள் ஒருபுறம்.

வளாகத்துள் ஊடுருவீ

சுற்றி ஓரும் மகாவலையின்

முதுகில் உரசி

சில்லைஞ்சு வீசும் தென்றல்

கேகத்தில் பட்டுச் செல்ல

சோகங்கள் எல்லாமே

விட்டுச் செல்லும்.

ரெட்டையாய் வளர்ந்த மரங்கள்

பாதையின் இருபுறமும் கைபூர்த்து

குட்டையாய் முளைத்த புற்கள்

பச்சைக் கம்பளம் வீரித்து

வளாகத்தின் பசுமைக்காய்

அல்லும் பகலும் சேவகம் செய்கின்றன.

திட்டுத்திட்டாய் மலைகளும்

அதற்கு சற்று மேலே

கண்ணுத்து கைகாட்டிச் செல்லும்

பஞ்ச மெத்தை மேகங்களும்

காலை இளம் பனீக் காற்றும்

மென்மையான உணர்வுகளை

மனதில் விதைத்துச் செல்லும்.



வரகாபொல என்.எம். சன்பர்

(பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்)

# விந்தித்துப் பாருங்கள்

காவியங்கள்.

ஓவியங்கள்.

கற்பனைகள்.

கவிதைகள் யாவும்

கவி பாடி கடை கூறி நின்ற  
எழில் கொஞ்சம் கோலம் கொண்ட  
எம்மிளம் பெண்களுக்கு  
கண்ணீராத் தர நியாயமாகுமோ?

சிந்தித்துப் பாருங்கள்

உங்கள் சிந்தனைக்கு எட்ட வில்லையா? சீதனமென்பது

சிகரத்தை தொட்டுவிட

பெண்களின் கண்கள் இரண்டும்  
கண்ணிர் தனை கொட்டிவிட  
கற்பனைகள் கனவுகள் யாவும்  
களை இழந்து போய்விட  
கானலாகி கடை சொல்லும்  
கன்னியின் கனவுகள் தனை  
சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

கவிதை என்று கவிபாடி

ஓவியம் என்று உரையாடி

மலர்கள் என்று மகிழ்ந்து கூறி

எழில் கொஞ்சி இனிமை தந்த

எங்கள் பெண்களின்

கண்ணீராதனை விரல் கொண்டு

துடைப்பது விமோசனம்..... என்பதை

சிந்தித்துப் பாருங்கள்..... சுற்றே

செயற்படுத்தி காட்டுங்கள்.



கருதாவனை கே. ரோபிதா

பாம்புகளாகவும் .....

ஷாத்தான்களாகவும்.....

நெற்றிரவின் பேர்க் கனவில்

நன்மலும் எனதுமான

உறக்கத்தில் உதறியாத்து

திகைத்த போதும்.....

காதலியினான உறக்கத்தில்

பேய்களின் இசையில் நான் நலனை

ஶவுகளின் இறுக்கமான பிழவில்

எனது வாய்மாறி.....

இருந்து விட்டுத்தான் போகட்டுமே

பேய்களும் கனவுகளும்.....!

ஶவஞ்சனான தூக்கத்தின் போதல்லாம்

எகிப்தின் மம்மியான வமனங்

ஶஹியில் நிலைத்திருக்க

இதற்கன் மட்டும் பேசிக் கொள்ளும்

வளங்காக .....!

யாரோடு மட்டுமான தூக்கத்தில்  
கனவுகள் சொக்கு பிழப்பதில்லை  
பாம்புகளாகவும்.... ஷாத்தான்களாகவும்  
வந்து...வந்து யாம் தந்து விட்டு  
மறந்திற்கு!

சிலதுமான நெற்றில்

யாருமற்ற தூக்கத்தில்

பார்வையற்றவனின் கனவுகளாம்

சத்தமாகியும்.... ஏதாடுதலாகியும்

நகர்ந்து விட்டுச் செல்கிறது.....

சிந்தக் கனவுகள்!!



கிண்ணீயா ஜே. ஸ்ரோபன்கான்

## பெண்களும் அபாயாக்களும்

நேற்று வரைக்கும்  
எற்றுக் கொள்ளாது அடம்பிடித்த  
கன்னியர் கூட்டமும்  
ஓயாது சண்டை போட்டு  
ஒத்துக் கொள்ளாத  
குழும்பப் பெண்களும்  
கேட்டு வாங்கி  
மாட்டிக் கொண்ட ஆடைதான்  
இந்த அபாயா.

அணிவதன் நோக்கம் பற்றியோ  
அதன் புனிதம் பற்றியோ  
கொஞ்சமும் வநஞ்சம் கொள்ளாத  
இந்த பெண்கள் கூட்டம்  
நானும் பொழுதும்  
சிங்காரித்துக் கொண்டு  
அன்னியர் கொண்டாட்டங்களிலும்  
கடற்கரை மனற் பரப்பிலும்  
ஸ்ரதான தெருக்களிலும்  
இந்த அபாயாக்களுடன்  
பொழுதை கழிப்பதுதான்  
வேதனைக்குரியது.

கன்னியர் கண்ணியம் காக்க  
ஈர்த்திழுக்கும் ஆபாசம் நீக்க  
ஆடவர் காமப் பார்வைதனை  
அப்பால் திருப்ப என்று  
பெண்களுக்கு புண்ணியமாய்  
வந்த ஆடை இன்று  
நீகும் புனிதம் கெருவது பற்றி  
அன்னையரோ தந்தைமாரோ  
அன்பான கணவர்மாரோ  
கவனத்திற் கொள்ளாது  
வாய்மூடி மௌனிகளாயிருப்பது  
வசித்திரமானது வேடுக்கையானது.

மார்க்கம் பெண்ணுக்கு இட்ட வேலீ  
இந்த அபாயா  
இன்று வேலீயே  
பயிரை மேய்ந்துவிட்டது  
போலாசிட்டது.

அலங்காரம் மறைக்கும் ஆடையே  
இன்று அலங்காரமாகி விட்டதை  
என்னவென்று சொல்லுவது.

பெண்ணுரிமை என்பதற்காக  
இப்படியாகவா .....???

\*  
முதூர் உ.மு. வுத்பி  
இயன் மருத்துவ பீடம்



நான் காவ்மீர் உன்னத்தாக்கில்  
கணி மரங்களை வனார்த்து விட்டு  
சுகாராம் பாலைவனத்தில்  
சஞ்சாரம் செய்கிறேன்....!

(இன்குலரப் கவிதைகள்)



# புவிவாழ்வு இதுதானா?

தங்கத்தில் வார்த்தைகள் தனிஞுடலம் என்பேன்  
 தமிழ்பாடும் மாவலவனன் பசிதீர்த்த செந்தேன்!  
 “மங்களேவல் வரி” யென்ற பயயர்வாய்த்த மங்கை  
 மணிக்கவிதை போலினிட்தான்; மனதிலிடம் கொண்டான்!

“பொங்கலுக்கு வந்திடுங்கள்” என்றவரும் அஞ்சல்  
 போட்டிருந்தான் சுதுகண்டு புளகந்தான் நெஞ்சில்!  
 திங்களூரூ விடுமுறையில் சென்றிடுவேன் கிள்ளம்  
 திருமதியாய் ஆக்கிடவே கொன்றிருந்தேன் என்னம்!

விதியவளை வாழ்த்தான் விட்டிடலும் கிள்லை  
 வேல்விதியான் நினைவுகளால் என்றைக்கும் ஏதால்லை!  
 தவிக்கவிட்டு எந்தனையே அவன் போனான் தூரம்  
 தாசனுக்கு கிஸ்போது வேறூருத்தி தூரம்!

முதல் முதலில் அவளைதனத்து எனக்களிட்க முத்தம்  
 முதுமை யென்ன இறப்புவரை மறக்காது சிற்தம்!  
 நித மவனின் நினைவுகளை நிழ்திரையில் வருடும்  
 நேரிழுதான் நேற்வெந்தன் கனவினிலூம் வந்தான்!

பொற்குவையும் மாளிகையும் கிருந்வென்ன ஈயம்  
 புன்னகைக்கும் அழகுமயில் போனதன்றோ சோகம்  
 இற்றரையில் எந்தனுக்கு கிறைதந்த தோல்வி  
 இதுவரோ “புவிவாழ்வு இதுதானா கேன்வி?”



கவிஞர். சி. கெளரிதாசன்  
 கிண்ணியா

பிறமொழிக் கவிதை

## பலஸ்தீனக் குழந்தைக்கு ஒரு தாலாட்டு

அழாதே

என் கண்ணே அழாதே  
முடிவில்லாது அழுதிருந்த உன் அன்னை  
இப்போதுதான் உறங்கிப்போனாள்  
தன் துயரங்களிலிருந்து உனது தந்தை  
இப்போதுதான் விடுதலை பெற்றார்  
அழாதே  
என் கண்ணே அழாதே!



தனது கனவுகளின் வண்ணத்துப்பூச்சகளில்  
தூரத்திக்கொண்டு உனது சகோதரன்  
இப்போதுதான் வேறு தேசம் சென்றான்  
உனது முத்த சகோதரியின்  
திருமண ஊர்வலம்  
இப்போதுதான் ஒர் அந்நிய நாட்டில் முடிவடைந்தது  
அழாதே  
என் கண்ணே அழாதே !

உனது வீட்டின் பின் புறத்தில்  
இறந்த குரியனுக்கு இறுதிக் குளியல்  
சந்திரன் தன்னைப் புதைத்தாயிற்று  
அழாதே  
என் கண்ணே அழாதே !



அன்னை தந்தை சகோதரர் சகோதரி  
சந்திரன் குரியன்  
அனைவர் பார்வையும் உன்மேல்தான்  
நீ அழுதாள் அவர்கள் உன்னை  
மேலும் மேலும் அழவைப்பர்  
நீ புன்னகை செய்தாள்  
அவர்கள் அனைவரும் வருவர் ஒரு நாள்  
வேறு ஒரு உருவில் வருவர் ஒரு நாள்  
உன்னுடன் சேர்ந்து விளையா  
வேறு உருவில் வருவர் ஒரு நாள்.

பெயாஸ் அஹமட் பாயிஸ் ( பாகிஸ்தான் )  
தமிழில் : ராஜன்  
நன்றி:கலையும் இலக்கியமும்.

# புதிய வரவுகள்....

கலாபூஷணம் ஏ.எம்.எம். அவி அவர்களின்

## ஓரு தென்னை மறம்

( சிறுகதைத் தொகுப்பு )

தொடர்பு : கவிஞர் ஏ.எம்.எம்.அலி  
நொஜரா வெளியீட்டகம்  
அடப்பனார் வயல்  
கிண்ணியா 05

விலை : ரூபா 350.00



# புக்களால் இருபுக்கள்பூ

(கவிதைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர். ஏ.கே. முஜாத்

தொடர்பு : கவிஞர் ஏ.கே. முஜாத்  
ஜாவா வீதி  
கிண்ணியா 07

விலை : ரூபா 190.00